

א) ונתני לה, ט) כ"ה
ב) דנחל ונתי פסחים יא.
ג) גליון מהיר"ב, א) פי'
ה) במקום שטעו תממים ולא
דברו הסלכה לא רחל
ג) לננוס ולומר טעו אלף
אמר ברוחם היא כלומר
דעת חלופית היא. ערוך
ערוך בר ד' ד') ונ"ע חו"כ'
כתובות ל': ד"ה וחי דלא
מ"ל.

לעזר רש"י
קיבוץ י"ל וקיבוץ צי"א.
רחמת ראש. רסן.

מוסף רש"י
אם תימצא לומר
המגביה
להביר. לומר אפילו אם
תמלא לומר המגביה כי
לעזר ח. ובית פניה.
צית רחשה ולחיה (שבת
נא) צית רחש של אפסר
(טוסת מה. ודאה לקומ' כ.צ.)

זמדה זו. לקמיה מפרש למעוטי מאי: **אי הכי** דלתנא קמא אפכח קני אמאי קמני משיכה בגמל והנהגה בחמור ליערביניהו וכו' מושכין ומנהיגין: **איכא חד** דל לא מני לנתני כתרומיהו משיכה והנהגה ותנא הכי מושכין בגמל ומנהיגין בחמור או שהיה אחד מושך ואחד מנהיג: **זמדה הוואת**. קס"ד במשיכה או כהנהגה בין בגמל בין בחמור: **תפוס במוסירה**. ואינו מנהיג: **ש"מ רכוב קני**. שלא במקום מנהיג וכיון דשלא במקום מנהיג קני כוליה במקום מנהיג פלגי: **נקני נמי רכוב במוסירה**. שבראש החמור שהיא תכשית החמור וכחמור דמי: **זשלמא רכוב**. מלית למימר דקנה בהגהה חזירו שהגהה ראשו השני מן הקרקע דקא מנבה לה צן דעת: **אלא תפוס במוסירה זמאי קני**. פלגא והלא ראשה השני מונח במקומו והגהה הפקר לא קניא עד דעקר לכוליה: **האי מאי**. דקא ארמת הגהה מופס במוסירה לא הווא הגהה לדידיה והווא הגהה לאחרני אפילו אם תימצא לומר כו': **וכזי פגיה**. קיבוץ י"ל זלע"ז מה שבראש החמור וכחמור דמי: **מה שפוסס בידו**. דמה שבתוך ידו הווי מנהיג לגמרי: **לא זה ולא זה**. והשא לחוטפו יחטוף: **זדקסוף**. זה חמור חמור וזה קנה מוסירה אפי' צית פגיה של חמור: **הואיל ויכול**. הפוסס במוסירה למושכו כזה ויתק מראש החמור ויצילנו אללו דהואיל וראש החמור גבוה נוח להציאה אללו בנתיקה אחת: **זכרוסא היא**. דלע"ז דיכול לנתח לאו הגהה היא: **ההיא על גב העמוד**. דכיון דבמקום גבוה הווא האוחזיה בראשה השני נוח לו לנתק ולהציאה אללו ללא מחסר הגהה: **הכי נמי דקמא קני**. דמני אגדה קניא כולה משום דיכול לנתקה. אם כן יש חילוק בשנים שהגהיה מניחה זה מכאן וזה מכאן בין מקום גבוה למקום נמוך דהיכא דשני ראשה מונחים בקרקע אינן הגהה של ראשון קונה כולה שאין יכול לנתקו ולהציאו אללו מתוך שהוא ארוך ומונח בקרקע כל מה שהוא נותקו ומושכו אחריו נגדר הווא על גבי קרקע והיכא דאחד מראש גבוה כגון בראש החמור או על גבי עמוד המגביה תחלה ראש שעל גבי קרקע קונה כולה ואין לא אשכחן תנא דמפלגי: **רכוב בשדה**. בהמה של מניחה קונה אבל לא בעיר וטעמא מפרש לקמיה ומנהיג אף בעיר קנה וכ"ש בשדה. ש"מ רכוב לחודיה קני כו': אין דרכו. משום שניעותא: ואי

מושך ומנהיג אין אבד רכוב כ"ש רכוב תפיס ציה ואי משום דשיירה אטו ככל דוכתי תנא כולוה קיינין וי"ל דממשנה יתיר קדייק דליערביניהו ולתניניהו שנים בין בגמל בין בחמור ותו לא מדקמני זלשנא יתירא ש"מ דלמעוטי רכוב אלא והיינו דפרין דתר רכוב וליערביניהו ולתניניהו ו"מ לעולם מניל למעוטי רכוב דלמא הא דלא ערביניהו כדי לאשמעינן דמשיכה אורחא בגמל והנהגה בחמור ואפ"ה אחד מושך ואחד מנהיג בגמל לא מצטל משיכה דאורחא בגמל את ההנהגה ללא דאורחא וכן בחמור אפכח ולכן תנא דתנא הכי אחד מושך ואחד מנהיג ולא למעוטי רכוב וי"ל כיון שישמענו שמשיכה והנהגה שניהם קנו בגמל ובחמור פשיטא שאין אחד מצטל חזירו משום דהאי אורחיה והאי לאו אורחיה אבל במתני משמענו שפיר שאין מצטל רכוב ומנהיג צרגליו את מנהיג לחודיה לפי שיש כרכוב כל מה שיש במנהיג ועוד דתפיס זה: **א"י הכי ליערביניהו ולתניניהו**. לפי מאי דק"ד דרכוב קני ומשיכה והנהגה בין בגמל בין בחמור זמדה זו קנה אתה למעוטי מאי לאו למעוטי רכוב לא אפכח אי הכי היינו ר' יהודה איכא דלא קנה אתה מוסירה זה קנה חמור וזה קנה מוסירה שמוע מינה רכוב קני הכא נמי במנהיג ברגליו אי הכי נקני נמי רכוב במוסירה אימא זה קנה חמור וחצי מוסירה וזה קנה חצי מוסירה בשלמא רכוב קני דקמגבה ליה בן דעת אלא תפוס במוסירה כמאי קני אימא זה קנה חמור וכוליה מוסירה וזה קני מה שתפוס בידו^א האי מאי אם תימצא לומר המגביה מציאה לחבירו קנה חמור וזה קני מולי היכא דקא מגבה ליה דחבריה האי אדעתא דידיה קא מגבה ליה איהו לא קני לאחרניי מקני אמר רב אשי יזה קנה חמור ובית פגיה וזה קנה מה שתפוס בידו והשאר לא קנה לא זה ולא זה רבי אבהו אמר לעולם בדקתני הואיל ויכול לנתקה ולהביאה אצלו יוהא דר' אבהו בברותא^א היא דאי לא תימא הכי ה"מלית שהיא מונחת חציה על גבי קרקע וחציה על גבי עמוד ובא אחד והגביה חציה מעל גבי קרקע ובא אחר והגביה חציה מעל גבי עמוד הכי נמי דקמא קני ובתרא לא קני הואיל ויכול לנתק ולהביא אצלו אלא הא דר' אבהו ברותא היא ת"ש ר' אליעזר אומר ירכוב בשדה ומנהיג בעיר קנה הכא נמי מנהיג ברגליו אי הכי היינו מנהיג תרי גוויי מנהיג אי הכי רכוב בעיר מואי טעמא לא קני אמר רב כהנא לפי שאין דרכן של בני אדם לרכוב בעיר אמר ליה רב אשי לרב כהנא אלא מעתה הגביה ארנקי בשבת שאין דרכן של בני אדם להגביה ארנקי בשבת הכי נמי דלא קני אלא מואי דעבד עבד וקני הכא נמי מאי דעבד עסקינן דאמר ליה קני כדרך שבני אדם קונין ואי

במדה זאת קנו ר' יהודה אומר לעולם לא קנה עד שתהא משיכה בגמל והנהגה בחמור קתני מיהת או שהיה אחד מושך ואחד מנהיג מושך ומנהיג אין אבל רכוב לא הוא הדין דאפילו רכוב הוא וזה דקתני מושך ומנהיג לאפקוקי מדר' יהודה דאמר עד שתהא משיכה בגמל והנהגה בחמור קמשמע לן דאפילו איכא נמי קני אי הכי ליערביניהו ולתניניהו שנים שהיו מושכין ומנהיגין בין בגמל בין בחמור איכא חד צד דלא קני איכא דאמרי משיכה בחמור ואיכא דאמרי הגהה בגמל ואית דמותיב מסיפא במדה זו קנה במדה זו למעוטי מאי לאו למעוטי רכוב לא למעוטי אפכח אי הכי היינו ר' יהודה איכא בינייהו צד אחד דלא קנה אתה מוסירה בחמור וזה קנה חמור וזה קנה מוסירה שמוע מינה רכוב קני הכא נמי במנהיג ברגליו אי הכי נקני נמי רכוב במוסירה אימא זה קנה חמור וחצי מוסירה וזה קנה חצי מוסירה בשלמא רכוב קני דקמגבה ליה בן דעת אלא תפוס במוסירה כמאי קני אימא זה קנה חמור וכוליה מוסירה וזה קני מה שתפוס בידו^א האי מאי אם תימצא לומר המגביה מציאה לחבירו קנה חמור וזה קני מולי היכא דקא מגבה ליה דחבריה האי אדעתא דידיה קא מגבה ליה איהו לא קני לאחרניי מקני אמר רב אשי יזה קנה חמור ובית פגיה וזה קנה מה שתפוס בידו והשאר לא קנה לא זה ולא זה רבי אבהו אמר לעולם בדקתני הואיל ויכול לנתקה ולהביאה אצלו יוהא דר' אבהו בברותא^א היא דאי לא תימא הכי ה"מלית שהיא מונחת חציה על גבי קרקע וחציה על גבי עמוד ובא אחד והגביה חציה מעל גבי קרקע ובא אחר והגביה חציה מעל גבי עמוד הכי נמי דקמא קני ובתרא לא קני הואיל ויכול לנתק ולהביא אצלו אלא הא דר' אבהו ברותא היא ת"ש ר' אליעזר אומר ירכוב בשדה ומנהיג בעיר קנה הכא נמי מנהיג ברגליו אי הכי רכוב בעיר מואי טעמא לא קני אמר רב כהנא לפי שאין דרכן של בני אדם לרכוב בעיר אמר ליה רב אשי לרב כהנא אלא מעתה הגביה ארנקי בשבת שאין דרכן של בני אדם להגביה ארנקי בשבת הכי נמי דלא קני אלא מואי דעבד עבד וקני הכא נמי מאי דעבד עסקינן דאמר ליה קני כדרך שבני אדם קונין ואי

ב) א מיי פייז מהל' אביה הל' ה ועי' בהשנות ונמי' סג עשין עד טו"ט ח"מ ס' רשא ספ"ף ה:
ג) ב ג מיי שס הל' ז רכט ספ"ף ה ועי':
ד) ד ה טו"ט ח"מ ס' ספ"ף ה ועי':
ה) ה ר ז מיי פ"ב מהל' מצירה הל' י ועין נמי' סג עשין ספ טו"ט ח"מ ס' קז ספ"ף ה:

רבנו הנגל

פי' איכא חד צד דלא קני יש מי שאומר משיכה בחמור ללא קנה אבל בגמל בין במשיכה בין בהנהגה קני. ויש מי שאומר הנהגה בגמל לא קנה אבל חמור בין במשיכה בין בהנהגה קני. פי' פניה רצונות של מוסירה הנתונות על לחייה ועל פרוחה. סוגיא דשעטתא טלית מונחת על גבי קרקע וחציה על גבי עמוד בא אחד והגביה חציה מעל גבי קרקע ובר אחר והגביה חציה מעל גבי עמוד א. רכוב אי קני אי לא קני ת"ש ר"א אומר רכוב בשהה קנה וכו' ודחי' התם במנהיג ברגליו אי הכי היינו מנהיג. ופרקי' תרי גוויי מנהיג. ואסקי' במקח ומסכר אי אמר ליה קני כדרך שבני אדם קונין אי ברשות הרבים רכוב קנה.

א) חסר פה בהעתקה ועלה דל' קט מצדויה.

על ידו הואיל וסופו ליפול וי"ל דשאני הכא שתופס בידו אחד מן הראש א"נ הכא איירי כשנתק מן העמוד אינו ארוך כ"כ שגיגה ראש השני לארך ושליה שילוח הן (חולין דף קמ"א:) דקאמר זיל טרוף אקן לגהנהיהו ולקניניהו התם נמי והנהגה על ידו יותר ממנה שהיה תחילה שהרי קנת מפרסיהם למעלה לכך ד' קני: **א"י הכי רכוב בעיר** מואי טעמא לא קני. אי גרסינן א"ה ה"פ אי ארמת זשלמא לא מייירי במנהיג צרגליו לכך בעיר לא קני דלא אולא מתמיהה לפי שיס בני אדם שמדברים יחד ויש כמה דברים באמצע הדרכים אלא אי אמרינן במנהיג צרגליו א"כ אולא מתמיהה טובא ואמאי לא קני:

על ידו הואיל וסופו ליפול וי"ל דשאני הכא שתופס בידו אחד מן הראש א"נ הכא איירי כשנתק מן העמוד אינו ארוך כ"כ שגיגה ראש השני לארך ושליה שילוח הן (חולין דף קמ"א:) דקאמר זיל טרוף אקן לגהנהיהו ולקניניהו התם נמי והנהגה על ידו יותר ממנה שהיה תחילה שהרי קנת מפרסיהם למעלה לכך ד' קני: **א"י הכי רכוב בעיר** מואי טעמא לא קני. אי גרסינן א"ה ה"פ אי ארמת זשלמא לא מייירי במנהיג צרגליו לכך בעיר לא קני דלא אולא מתמיהה לפי שיס בני אדם שמדברים יחד ויש כמה דברים באמצע הדרכים אלא אי אמרינן במנהיג צרגליו א"כ אולא מתמיהה טובא ואמאי לא קני:

על ידו הואיל וסופו ליפול וי"ל דשאני הכא שתופס בידו אחד מן הראש א"נ הכא איירי כשנתק מן העמוד אינו ארוך כ"כ שגיגה ראש השני לארך ושליה שילוח הן (חולין דף קמ"א:) דקאמר זיל טרוף אקן לגהנהיהו ולקניניהו התם נמי והנהגה על ידו יותר ממנה שהיה תחילה שהרי קנת מפרסיהם למעלה לכך ד' קני: **א"י הכי רכוב בעיר** מואי טעמא לא קני. אי גרסינן א"ה ה"פ אי ארמת זשלמא לא מייירי במנהיג צרגליו לכך בעיר לא קני דלא אולא מתמיהה לפי שיס בני אדם שמדברים יחד ויש כמה דברים באמצע הדרכים אלא אי אמרינן במנהיג צרגליו א"כ אולא מתמיהה טובא ואמאי לא קני: